

‘Dat gevoel van welbehagen was ik even kwijt’

Dierbaar bezoek

Op een frisse vrijdagochtend in november staat Milan rustig te wachten bij voordeur nummer 146. Hij gaat op bezoek bij mevrouw Scheffer in 's-Hertogenbosch. Zodra ze hem ziet verschijnt er een twinkeling in haar ogen. ‘Hallo lieverd’, zegt ze tegen hem.

‘Is het een Barzoi?’, wil ze weten van Maike de Bont. Zij is het baasje van Milan en vrijwilliger bij Stichting ZorgDier Nederland. Inderdaad, het is een kruising tussen een Russische windhond (Barzoi) en een Pyreneese berghond. Mevrouw Scheffer blijkt een kenner te zijn. Zelf heeft ze heel haar leven honden gehad maar kan de zorg nu niet meer aan.

‘Zullen we eerst een bak water voor jou neerzetten?’, praat mevrouw Scheffer hardop verder in de keuken. Milan krijgt een aai over z’n kop en een kat-tensnoepje. ‘Vind je het erg als ie gaat miauwen?’, vraagt ze Maike. Sinds mevrouw Scheffer geen hond meer heeft, is er een kat in huis. ‘Kijk, daar stond altijd een grote bench voor mijn hond Buddy’, wijst ze aan. ‘Vorig jaar heb ik hem weg moeten doen, daar heb ik heel veel verdriet van gehad.’

Aaibaar huisbezoek

60% van de mensen in Nederland groeit op met een huisdier. Maar vroeg of laat kunnen zij door omstandigheden

niet meer zelf voor hun huisdier zorgen en moeten ze de liefde van hun maatje missen. Stichting ZorgDier Nederland zorgt dat dierenliefhebbers in contact kunnen blijven met een huisdier. Hun missie: zoveel mogelijk kwetsbare mensen voorzien van wekelijks huisdierbezoek want contact tussen mens en dier compenseert het gemis aan sociale steun, bevordert het gevoel van eigenwaarde en vermindert angst en eenzaamheid. Sinds 2003 zet de stichting vrijwilligers met hun eigen hond of kat in bij zorginstellingen en bij mensen die thuis zorg krijgen. Net als Tzorg streven zij naar zelfredzaamheid en het aangenaam maken voor mensen in hun eigen huis.

Echt een buddy

Mevrouw Scheffer wilde graag een grote hond op bezoek. Nou, dat heeft ze geweten. Milan is 75 cm hoog en weegt bijna 45 kilo. ‘Ik ben echt een hondenmens, maar grote honden hebben mijn voorkeur.’ De hondenkoekjes die ze hem aanreikt, pakt Milan zachtjes aan. ‘Die van mij was een

opgewonden standje’, vertelt mevrouw Scheffer onder het aaien door over haar vorige hond. ‘Sinds ik foto’s heb gezien van Buddy’s nieuwe adres ben ik gerustgesteld. Ze hebben mijn hond overgenomen omdat ze een maatje zochten voor hun labrador. Hij heeft het nu beter dan dat ik hem kon geven. Hij is nu echt een buddy.’

Onvoorwaardelijk vertrouwen

Sinds een paar maanden weet mevrouw Scheffer dat ze ongeneeslijk ziek is en heeft ze hulp van Tzorg. Haar huishulp gaf haar op voor het huisdierbezoek. ‘Geweldig vind ik het, leuk om een hond in huis te hebben. Het helpt ook tegen de alleenheid. Als je eenmaal het vertrouwen van een hond hebt, geeft mij dat een goed gevoel.’ Ondertussen vleit Milan nog een keer zijn kop tegen haar aan. ‘Je moet maar zien dat je ‘m meekrijgt hoor!’ grapt ze tegen Maike maar dan is het echt tijd voor nog een laatste dikke knuffel. ■

Voor meer informatie, foto’s en filmpjes kijk op zorgdier.nl. Of neem telefonisch contact op via 0416-858053.